

[Egon Jensen.]

tyder det, at man for 1967-68 måtte yde boligsikring med 1,4 mill. kr., hvoraf man skal udlægge for staten ca. 930.000 kr., og disse penge skal lægges ud i mere end et år. For 1966-67 skulle man kun lægge 160.000 kr. ud; der er altså her tale om næsten en seksdobling. Af dagspressen fremgår det, at en udviklingskommune som Ballerup-Måløv skal udlægge mellem 5 og 6 mill. kr. for staten, og problemet er sikkert lige så stort og måske større i andre omegnskommuner. Men fælles for de fleste kommuner er det, at det er en meget hård belastning af kommunernes i forvejen stramme likviditet, en belastning, som hindrer andre opgavers løsning. Skatterestancerne er jo også fortsat stigende.

Nu kan jeg tænke mig, at ministeren vil svare, at dette må vente til en almindelig revision af byrdefordelingen mellem stat og kommuner. Men her er der tale om en helt ekstraordinært tung byrde, som er lagt på kommunerne, på ikke mindre end omkring 110 mill. kr. om året. Hvad renteudgiften angår, ligger den på 4-5 mill. kr., som kommunerne ingen refusion får for, og jo større byggeri man har, jo større udlæg får man.

Jeg vil finde det rimeligt, at man i lighed med, hvad der gælder for de sociale udgifter, refunderer kommunernes udlæg til boligsikring kvartalsvis i stedet for som nu et år efter. Jeg håber, at boligministeren er positivt indstillet heroverfor.

Boligministeren (Hastrup): Jeg er glad for, at hr. Egon Jensen karakteriserede boligsikringsordningen som en god ordning. Det er vi adskillige, der mener at den er. Efter denne ordning afholder kommunen forlods udgifterne til boligsikring, således at staten refunderer to tredjedele af udgifterne. Boligministeren kan træffe nærmere bestemmelse om udbetalingen af statsrefusionen og om revisionen af kommunernes regnskaber. Med tilslutning fra finansudvalget kan boligministeren endvidere træffe bestemmelse om forskudsvis udbetaling af statsrefusionen. Også under den tidligere gældende huslejetilskudsordning, som boligsikringsordningen jo bl. a. afløste, skulle kommunerne stå i forskud, og der var en legal adgang til forskudsvis refusion. Denne adgang blev imidlertid aldrig praktiseret. Refusionsbeløb

blev først udbetalt kommunerne, når der forelå endeligt regnskab efter regnskabsårets udgang.

Da boligsikringsordningen blev indført i 1967, var det naturlige udgangspunkt derfor, at man fortsatte som hidtil med først at udbetale refusionsbeløbene efter regnskabsårets udgang.

Det er utvivlsomt, rigtigt, som hr. Egon Jensen siger, at boligsikringsordningen skaber større likviditetsproblemer, navnlig for visse kommuner. Ved et cirkulære, som boligministeriet udsendte i begyndelsen af april i år om boligsikringen, blev der imidlertid åbnet adgang for kommunerne til straks efter regnskabsårets udgang at få udbetalt à conto-beløb på 90 pct. af det forventede refusionsbeløb fra staten, således at kun restrefusionen på 10 pct. afventer godkendelse af det endelige regnskab. Denne afregningsordning er for kommunerne betydelig mere gunstig end den praksis, der fulgtes under huslejetilskudsordningen. Her blev refusionsbeløbet fra staten først udbetalt til kommunerne, når der forelå endeligt godkendte regnskaber for de enkelte regnskabsår.

Hensynet til kommunernes likviditet er således allerede i et vist omfang tilgodeset gennem en fremrykning af den væsentligste del af refusionen fra staten. Det er forståeligt, at der er kommuner, som ønsker gennemført en gunstigere ordning. Regeringen har overvejet, om en sådan lod sig gennemføre, men overvejelserne er resulteret i, at spørgsmålet må ses i sammenhæng med det øvrige kompleks af refusions- og betalingsordninger mellem stat og kommune og tilsvarende problemer, der knytter sig til en ændring af byrdefordelingen og til kildeskattens indførelse, altså præcis således som hr. Egon Jensen også forudså at man muligvis havde endt sine overvejelser.

Det er regeringens opfattelse, at den samlede løsning af byrdefordelingsproblemet vil gøre det muligt at tilvejebringe en rimelig og hensigtsmæssig fremtidig ordning, der er tilfredsstillende både for kommunerne og for staten, og jeg kan sige, at i overvejelserne om byrdefordelingsproblemerne vil boligministeriet være særdeles opmærksom på de synspunkter, der er fremdraget specielt med hensyn til refusionen for boligsikringsudgifterne.